

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	4ECdo/6/2017
Identifikačné číslo spisu:	7106203910
Dátum vydania rozhodnutia:	11.12.2017
Meno a priezvisko:	JUDr. Alena Svetlovská
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2017:7106203910.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej PB Capital, a. s., so sídlom v Košiciach, Mlynská 27, proti povinnej KOPER, s. r. o., so sídlom v Košiciach, Protifašistických bojovníkov 4, o vymoženie 2 514,29 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp. zn. 26 Er 753/2006, o dovolaní JUDr. Ing. Karola Mihala, súdneho exekútora so sídlom exekútorského úradu v Košiciach, Moyzesova 34, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. mája 2016 sp. zn. 7 CoE 298/2015, takto

rozhodol:

Dovolanie o d m i e t a.

Oprávnená má nárok na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Okresný súd Košice I uznesením zo 7. augusta 2015 č. k. 26 Er 753/2006-26 súdnemu exekútorovi nepriznal náhradu trov exekúcie. Rozhodnutie odôvodnil zastavením exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. g/ zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“), nakoľko povinná bola ex offo 5. augusta 2009 vymazaná z obchodného registra. Súdnemu exekútorovi náhradu trov exekúcie nepriznal z dôvodu, že k výmazu povinnej došlo viac ako tri roky po začatí exekučného konania, čo je dostatočný čas na to, aby súdny exekútor zistil, či povinná disponuje majetkom, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávnenej a v prípade, že ním nedisponuje, podať podnet na zastavenie exekúcie z tohto dôvodu ešte pred výmazom povinnej z obchodného registra.

2. Proti tomuto uzneseniu podal súdny exekútor odvolanie. Krajský súd v Košiciach uznesením z 31. mája 2016 sp. zn. 7 CoE 298/2015 jeho odvolanie odmietol ako neprípustné (§ 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p.). Odmietnutie odvolania odôvodnil jeho neprípustnosťou poukazujúc na ustanovenie § 202 ods. 2 O.s.p., podľa ktorého odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak. Zdôraznil, že novelou Exekučného poriadku účinnou od 1. novembra 2013 bola vylúčená prípustnosť akéhokoľvek opravného prostriedku

proti rozhodnutiu súdu o trovách exekúcie.

3. Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu podal dovolanie súdny exekútor. Prípustnosť a dôvodnosť dovolania vyvodzoval z toho, že mu bola odňatá možnosť pred súdom konať (§ 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.) nesprávnou aplikáciou ustanovení § 243b ods. 1, 3 Exekučného poriadku. Poukázal na článok 12 ods. 1, článok 20 ods. 1 a článok 46 Ústavy Slovenskej republiky a článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd. Z týchto dôvodov žiadal rozhodnutie odvolacieho súdu zrušiť a vec mu vrátiť na ďalšie konanie.

4. Oprávnená vo svojom vyjadrení k dovolaniu navrhla dovolanie zamietnuť. Uviedla, že počas celého exekučného konania vyvinula všetko úsilie na vymoženie svojej pohľadávky a nemohla predvídať výmaz povinnej z obchodného registra.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 35 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len C.s.p.) po zistení, že dovolanie podala v stanovenej lehote (§ 427 ods. 1 C.s.p.) strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C.s.p.), ktorá má právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 písm. a/ C.s.p.), bez nariadenia pojednávania (§ 443 C.s.p.) skúmal, či tento opravný prostriedok smeruje proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť dovolaním (§ 419 C.s.p.); dospel k záveru, že smeruje proti takému rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, preto ho treba odmietnuť.

6. Vzhľadom k tomu, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej len O.s.p.), dovolací súd postupoval v zmysle ustanovenia § 470 ods. 2 C.s.p. (na základe ktorého právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval v zmysle § 236, § 237 a § 239 O.s.p.

7. Dovolaním možno napadnúť právoplatné rozhodnutie odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.). Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

8. Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž o zmeňujúce a ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu.

9. Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 ods. 1 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonom ustanovení. Nezistil ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, spočívajúca v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, by mohla byť daná aj v prípade rozhodnutia súdu o odmietnutí odvolania, ak by pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

10. Odmietnutie odvolania v preskúmvanej veci odôvodnil odvolací súd jeho neprípustnosťou. Dovolací súd sa preto zaoberal správnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska otázky prípustnosti odvolania.

11. Odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak a ani proti uzneseniu v konaní o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona (§ 202 ods. 2 O.s.p.).

12. Citované ustanovenie § 202 ods. 2 O.s.p. stanovuje zásadu, podľa ktorej proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku odvolanie nie je prípustné, pokiaľ nie je výslovne ustanovené, že odvolanie prípustné je. Rozhodovanie súdu o trovách exekúcie v súvislosti so zastavením exekúcie je rozhodnutím v exekučnom konaní vydaným podľa Exekučného poriadku. V žiadnom ustanovení Exekučného poriadku v znení platnom v čase rozhodovania súdov nižšieho stupňa sa

výslovne neuvádza prípustnosť odvolania proti takémuto rozhodnutiu. Vzhľadom na uvedenú zásadu odvolanie proti nemu nebolo prípustné. Právny záver odvolacieho súdu o neprípustnosti odvolania bol preto správny. Rozhodnutím o odmietnutí odvolania, pre ktoré boli splnené zákonné podmienky, nebola dovolateľke odňatá možnosť konať pred súdom.

13. V zmysle § 237 ods. 2 O.s.p. ale dovolanie podľa ods. 1 nie je prípustné proti rozhodnutiu v exekučnom konaní podľa osobitného predpisu, ktorým tu treba rozumieť Exekučný poriadok.

14. Z dovolania vyplýva aj názor dovolateľky, že rozhodnutia súdov nižšieho stupňa spočívajú na nesprávnom právnom posúdení veci. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

15. Ustanovenie § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p. dáva odňatie možnosti konať pred súdom výslovne do súvislosti iba s faktickou procesnou činnosťou súdu, a nie s jeho právnym hodnotením veci. Právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov je relevantný dovolací dôvod, ktorým možno úspešne odôvodniť len procesne prípustné dovolanie (viď § 241 ods. 2 písm. c/ O.s.p.); nesprávne právne posúdenie veci súdmi nižších stupňov nie je ale procesnou vadou konania v zmysle § 237 ods. 1 písm. f/ O.s.p.

16. Z dôvodov vyššie uvedených dospel Najvyšší súd Slovenskej republiky k záveru, že v prejednávanej veci je dovolanie súdneho exekútora procesne neprípustné. Vzhľadom na to jeho dovolanie odmietol podľa § 447 písm. c/ C.s.p. ako procesne neprípustné.

17. Rozhodnutie o nároku na náhradu trov dovolacieho konania dovolací súd neodôvodňuje (§ 451 ods. 3 veta druhá C.s.p.).

18. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.